

ADAMANTYN (1) *sb m*

N sg adamântyn.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Diament [adamas Mącz, Calep, dyjament, adamas Cn]: Sercá łwe zátwárdźili iáko Adámanthyn/
iżby nie łucháli zakonu y łłow BibRadz Zach 7/12.*

Cf ADAMAS, DYJAMENT

KK